

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21129/2023
19.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазих, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Јасмина Димитријевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању и утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 641/23 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 19.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 641/23 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 931/21 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство Уговор о доживотном издржавању Р 120-87 закључен 25.03.1987. године пред Општинским судом у Неготину између сада пок. ВВ, као примаоца издржавања и тужене, да се утврди да је тужилца по основу наслеђа иза смрти свог пок. оца ВВ власник $\frac{1}{2}$ наведених непокретности као у овом ставу изреке, које су након доношења решења о обустави оставинског поступка у Служби за катастар непокретности уписани на име тужене и што је тужена дужна да јој призна и дозволи да се упише као власник у Служби за катастар непокретности, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је ништав Уговор о доживотном издржавању Р 120-87 закључен 25.03.1987. године пред Општинским судом у Неготину између сада пок. ВВ, као примаоца издржавања и тужене, у делу којим је пок. ВВ располагао имовином стеченом у заједници, да се утврди да је тужилца на основу наслеђа иза смрти свог пок. оца ВВ власник непокретности ближе описаних у овом ставу изреке и по основу наслеђа од своје пок. мајке $\frac{1}{2}$ напред описане имовине и да се тужена обавезе да јој то право призна и дозволи упис код Службе за катастар непокретности, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 63.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 641/23 од 06.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиље у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању и права својине поднета је 08.11.2021. године, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**